

Уметничка слика са изложбе Данијеле Миланове
на Фестивалу драмских аматера села Србије
- ФЕДРАС 2020. – Мало Црниће
„Стендалове жене“ (уље на платну, 50x50)

49. ФЕДРАС

ФЕСТИВАЛ ДРАМСКИХ АМАТЕРА
СЕЛА СРБИЈЕ

БИЛТЕН

Мало Црниће, октобар 2020. године

ФЕДРАС – ПОНОС И ОБАВЕЗА

Ars longa vita brevis – кажу стари Латини. **Уметност је вечна, а живот је кратак!** Тако говоримо и ми у општини Мало Црниће, у плодном Стигу, као домаћини и организатори 49. Фестивала драмских аматера села Србије – „ФЕДРАС 2020“.

После 49 година трајања, ФЕДРАС је јасно и непобитно зрео плод културе у Републици Србији. Није то само јединствена манифестација сеоског драмског стваралаштва, већ особени прилог Вуковском разумевању културе, заљубљеност у лепу и продорну реч, одржавање културе у народу на високом нивоу, који тај народ заслужује. Зато је ФЕДРАС вољен, јер ту је раскошна берба плодова људског духа и народне културе. Све што је учињено од 1972. године, када се први пут у стишкој колевци заљуљао ФЕДРАС, као новорођено чедо културе, чини нас поносним и обавезује да и ове године, (упркос COVID-у 19, који хара читавом планетом и прети да обоји наш чисти ваздух клицама вируса и угрожава животе људи свих генерација, уз примену прописаних мера заштите за безбедност учесника и организатора ове позоришне манифестације), одамо искрено признање људима, ентузијастима, који су заслужни за континуитет, трајање и афирмацију овог јединственог чина у Србији. Ова позната и призната манифестација представља врхунску културу људи, који живе и раде на селу и потврђује старо искуство: Тамо где се из срца, жудње, страсти ентузијазма чини, где се не гледа ко и колико ради, већ пале уметничке ватре – тамо се много тога вредног, за све људе узвишено и доста уради. Тако чине људи окупљени око ФЕДРАСА-а, заједно са представницима локалне самоуправе, јер стваралачка жеља истрајност и искрена оданост према културним вредностима и њиховом очувању је заједничка. Ту до Стига, до плодних ораница, у срцу Стига, у долини Млаве, ФЕДРАС је постао наша свакодневица. Љубав са којом га организујемо је наша највећа награда. И овог октобра, уживамо у свестраној и врхунској глуми позоришних група из целе Србије. Настављамо да следимо давно утиснуте стопе ФЕДРАСА-а, и развијамо у себи потребу и љубав према лепом.

Зорка Стојановић

ДАН ОПШТИНЕ МАЛО ЦРНИЋЕ

Општина Мало Црниће прославља 14. октобар као свој ДАН, истовремено обележавајући и Дан ослобођења у Другом светском рату.

У среду 14. октобра 2020. године положени су венци на спомен обележје страдалим жртвама, у присуству представника локалне самоуправе, Команде гарнизона Војске Србије из Пожаревца, Општинске управе, јавних установа, предузећа и бројних грађана. После песме „Балканац“ Десанке Максимовић, коју је изговорила Данијела Божичковић Радуловић, присутнима се обратио председник општине Мало Црниће, **Малиша Антонијевић**:

„Нека друга земља у срећи сија, / мени си ти увек најмилија./ Нек` другу земљу богатство кити, / у теби волим сиромах бити. Сем тебе никуд не дражим блага / Србијо драга...“ Стиховима из песме „Домовина“ Војислава Илића, председник општине Мало Црниће је започео своје обраћање присутним грађанима:

„На овом смо месту да се сетимо свих оних чији су животи положени на бранику наше отаџбине, на све оне чији су животи уткани у нашу слободу. Прлазе дани, месеци, године...пролазе деценије. Србија је слободна земља, захваљујући нашим прецима, нашим херојима. Данас, 14. октобра, сећамо се њих и њихове и њихове жртве. Скупо је плаћена слобода. Ми, и све наредне генерације смо дужни да одамо почаст, не само онима који су пали за ослобођење наше општине, већ свим жртвама страдалим у борби против фашизма. Србија је увек била на страни правде, на страни цивилизацијских и светских вредности.

Изборио се наш народ и победио фашизам, али нам је дужност и обвеза да не дозволимо да се он икада понови, јер је свету доста разарања, прогона и голготе. На нашу жалост, ратови су веома ретко заобилазили Србију. 14. октобар је златним словима исписан у историји наше Општине. Дан када је сванула слобода, дан који никада не смемо заборавити, јер нам је то поука и аманет. Можемо имати или немати, можемо бити срећни или тужни, али морамо бити слободни, јер само слободан човек може самостално одлучивати. Само смо тако сигурни да нам је ген предака у крви, само смо тако сигурни да се нећемо стидети њихових гробова, шума, поља, јаркова и свих оних места ове земље Србије, где су оставили тела бранећи своју част и слободу. Натопљен је сваки педаљ ове земље крвљу оних који нису хтели живети под окупатором. Хтели су само слободно небо, хтели су само да буду своји на своме, никако робови и никада слуге. Србија јача своју војску подучена историјом, утврђује своје бедеме, и не размишљајући да крене ван својих граница, али је зато чврста и одлучна у ставу да свако ко размишља да је лак плен – добро размисли, да ли ће без позива крочити на свету српску земљу. Поносни смо на 14. октобар, поносни смо на наше претке, поносни на наше ослободиоце. Живела Србија!

Слава и хвала погинулима у ослобођењу наше земље, у ослобођењу Малог Црнића.“, рекао је председник, *Малиша Антонијевић*.

СВЕЧАНА СЕДНИЦА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ

Свечаном седницом Скупштине општине, настављана је празнична атмосфера поводом

обележавања 65 година од када је установљена општина Мало Црниће и 76 година од ослобођења у Другом светском рату. После интонирања химне „Боже правде“, председница Скупштине општине, **Горанка – Беба Стевић**, означила је почетак седнице, поздрављајући све присутне госте, одборнике, представнике јавних предузећа и установа, присутне медије и свим грађанима честитала Дан општине. Присутнима се обратио и председник Општине, **Малиша Антонијевић**:

„14.октобар" је дан ослобођења наше Општине, и уједно Дан општине, који обележавамо овом свечаном седницом, и дан када радимо анализу планираног и реализованог. Можда би у неким нормалним околностима реализација била

далеко боља, али околности су такве да је воља и жеља за радовима на инфраструктури била велика, али смо као и читав свет били приморани да се боримо за животе и здравље људи. COVID -19 нас је у великој мери успорио, али сигурно не и зауставио у плановима које смо сами себи зацртали. Највећу захвалност дугујемо нашим лекарима и свом медицинском особљу, које се из дана у дан, бринуло о здрављу наших људи, али је велика захвалност и грађанима наше општине, који су показали заиста велику дозу одговорности и дисциплину да одбранимо себе и своје најмилије од опаке болести која је задесила целу планету. Хвала свим волонтерима, свим ангажованим лицима, свим хуманим људима, који су помогли и показали своју бригу за све оне којима је помоћ била потребна. Показало се да је јединство увек спас од било ког непријатеља, макар он био и невидљив, као што је то сада случај са вирусом SARS-COV2. Заједнички циљ свих нас је учинити живот бољим на територији наше општине, и то постижемо кроз здраве дискусије, јавне расправе, ослушкујући глас грађана наших насеља, јер су нам они најбитнији, јер су они судије које поред критика деле и награде, и свакако да смо пред њима одговорни и спремни да примимо и једно и друго. Мерило успешности код одговорних људи је суд других, али такође и јака самокритичност и исказан труд, да се својим примером покаже одговорност и жеља за напретком, и она треба да буде водилац за све оне који доносе одлуке и истовремено за све оне који одлуке спроводе. Хвала свим радницима Општинске управе, на сатима проведеним у спровођењу процедура, и приказаном пожртвовању да са веома малим бројем запослених успевамо да изађемо на крај са свим законским обавезама, спровођењем конкурса, тендера, јавних набавки, свакодневно бити на услузи грађанима и у што краћем року реализовати њихове захтеве и потребе. Хвала и директорима предузећа, установа, организација и свим запосленима који се воде принципима великог карактера, а то је бити у служби грађана, јер утрошен новац из буџета је новац свих грађана ове општине, те из тог разлога морамо бити рационални, али и веома ефикасни да се пројекти реализују што брже и са што мање новца. Да нисмо у ситуацији у каквој јесмо, сигуран сам да би ова сала била пуна гостију, пријатеља ове Општине, јер човек вреди онолико колико има пријатеља, а ми се на основу тога не бисмо постидели. Радиле смо на свим пољима, много је амбиција и много је жеља, али се ограниченим буџетом увек постављају приоритети, и један од њих је управо подстицај пољопривредне производње и подстицај руралном развоју наше општине. Ниједан исправно предат захтев наших пољопривредних произвођача није одбијен. Унапредити положај и статус пољопривредног газдинства, мислећи наравно на све њене чланове, био је и остао приоритет Општине. Наставићемо истом жељом као и до сада, јер свако домаћинство има своје специфичности, као и своју традицију разних области бављења пољопривредном производњом, а ми их желимо обухватити све, и помоћи у њиховом економском оснаживању. Предшколско и основно образовање је улагање у будућност и као свих ранијих година радило се на санацији кровова, изради фасада, опремању учионица. Једном речју довољно је напоменути да је заједничка жеља, и ових образовно-васпитних установа, али и нас - представника локалне самоуправе, стварање што бољих услова за похађање наставе. Све смо ближе расписивању тендера за изградњу зграде дечјег вртића, коју смо чврсто решени да саградимо, али је предстоји нам мукотрпан пут до испуњења тог циља, ради испуњења свих законских обавеза, и неопходних услова за почетак реализације ове капиталне инвестиције. Са Електропривредом Србије имамо одличне партнерске односе, и

нашом заједничком сарадњом допринели смо и побољшали снабдевање електричном енергијом домаћинства наших грађана. Наставак сарадње и заједничка улагања биће настављена и у наредном периоду. Дом здравља је променио своја оснивачка акта, али ни у једном моменту нас није поколебало да наставимо са финансирањем макар једним делом ове здравствене установе примарне здравствене заштите. На истом задатку су председник Републике Србије, Александар Вучић, Влада Републике Србије и општина Мало Црниће, а то је пружање што боље здравствене заштите нашим грађанима, као и доступност у ситуацији у којој се налазимо, где имамо и COVID амбуланту, а намера је увек иста – заштита становништва од болести, као и превенција да до болести не дође. Радил смо на пољу културе, улагали у инфраструктуру, опремали установе и то се свакако враћа, да су нам корисници библиотеке људи различитих старосних доби али и велики број деце, обезбеђивањем средстава из општинског буџета, али и предузимљивошћу свих запослених. Поносни смо и на рад Центра за културу, на запослене, глумце - аматере, али и на општински фолклорни ансамбл са више од 100 чланова, и из тог разлога неизмерно ХВАЛА свим играчима, али велика и огромна захвалност њиховим родитељима и члановима породице, који поред свих својих обавеза успевају да нађу времена да доведу своје младе чланове домаћинства на пробе, а све у циљу очувања традиције и културне баштине нашег народа. На свим манифестацијама као и сајмовима успешно нас представља Туристичка организација општине Мало Црниће. Нажалост, ове године није одржана највећа манифестација у нашој општини „Стишко посело“, јер је ова пошаст која нас је задесила у великој мери променила наш начин, стил и навике живота. Наставили смо инвестирање у развој спорта, и показало се да је то добар начин да се млади врате здравом начину живота, јер су формиран новии фудбалски клубови, који су већ ушли у ранг такмичења, а управо у односу на то и финансирању са различитим износима, управо у зависности од ранга такмичења. Турнири, који су једно од дешавања по насељима, или нису одржани или су одржавани скромно, уз поштовање свих мера заштите од ширења болести COVID -19. Давана су средства удружењима грађана, издвојен је новац за обнову цркава, али су такође издвојена и средства за социјална давања за оне најугроженије становнике наше општине. Настављено је са давањима за стипендисте, за свако новорођено дете, дељена су ауто-седишта за наше најмлађе, а нова Одлука о финансирању трошкова путовања за све средњошколце на територији Браничевског округа се показала као добра одлука, и велика помоћ породицама са децом. Тренутно је за ову меру пристигло више од 100 захтева, који су успешно реализовани. Јавно комунално предузеће са свим проблемима са којима се суочава присутно је на тржишту, ликвидно је и у великој мери успева да решава проблеме наших грађана. Својим средствима, и средствима из буџета Општине успева да набавља нову механизацију, обнавља стару, али се доста тога урадило и на проширењу водоводне мреже у насељу Кула, насељу које је страдало у поплавама, и коме је водовод био неопходан. Настављени су радови са Водопривредом на чишћењу канала у Батуши и Малом Црнићу. Може се закључити да се радило у свим сферама друштва, али свакако да је највише новца утрошено на улагање у инфраструктуру. Настављено је са асфалтирањем улица, где су и овог пута мештани појединих насеља узели учешће у заједничком финансирању са општином. Радило се на засипању атарских путева, као и локалних путева ризлом, чишћење пропуста, секло се растиње поред пута, и још много тога, а све у циљу унапређења живота и рада у наших

суграђана. И ове године у сарадњи са Националном службом за запошљавање ангажована су лица са територије наше Општине на јавним радовима, како од стране Јавног комуналног предузећа „Чистоћа“, тако и од стране Општинске управе. Канцеларија за младе пружа подршку младима да се активно укључе у друштво. Већ даје резултате и бележи успехе. Млади људи су увек добродошли да се организују и уз подршку свих нас, кроз Канцеларију буду позитиван пример идеји унапређења живота наше општине. Велику обавезу, али и ветар у леђа су свакако и одржани избори где је за сав уложен труд и рад јасно и недвосмислено изражена воља грађана за даље вођење Општине, али и показана воља грађана, као и став да се у протеклом периоду добро радило и да се само рад, труд и залагање и дела награђују, а не обећања, празне приче и снови. Наставићемо у наредном периоду са радом, трудом и залагањем, не бројећи сате проведене у служби грађана, већ ћемо уложити сву нашу вољу, жељу, снагу и знање мерећи је људском издржљивошћу, не би ли створили бољи живот и економски просперитет свих грађана. Земља Србија јача свој углед у свету, сведоци смо раста плата и пензија, а све марљивошћу, и великим залагањем председника Републике Србије, Александра Вучића и Владе Републике Србије, која нас тера да сви заједно сваким даном учинимо добро дело за нашу земљу, јер на тај начин чинимо и себи. Овде смо рођени, овде остајемо и нема резервне земље сем ове наше прелепе Србије. Велику захвалност на труду, залагању и преданом раду дугујем и користим ову прилику да се захвалим члановима Општинског већа, као и свим одборницима, како из претходног, тако и из садашњег скупштинског сазива, који су увек спремни да доносе одлуке које су важне за функционисање Општине, и за бољи живот грађана у њој. Одговорно се понашају, јер су они легитимно изабрани представници житеља наше Општине. На самом крају, желим свима вама да се захвалим на пажњи и да искористим прилику да захвалим свим породицама, пољопривредним газдинствима, микро, малим и средњим предузећима, појединцима, породичним фирмама, једном речју свима онима који су својим радом допринели да развој у нашој општини буде свеобухватан, јер велика снага лежи у нама, у нашем јединству, слози, и један нам је циљ - успешна и просперитетна општина Мало Црниће. Желим да честитам добитницима највишег признања наше општине, а има много заслужних, и наравно да искористим прилику да свим грађанима општине Мало Црниће честитам данашњи дан, Дан ослобођења и Дан општине Мало Црниће, рекао је председник *Антонијевић*.

Овогодишњи добитници највишег општинског признања **ОКТОБАРСКЕ НАГРАДЕ**, у виду плакете и новчаног износа су: *Дијана Мирковић*, дипломирани педагог, из Малог Црнића – директор Центра за социјални рад; *Др Божидар Ђорђевић* из Београда, доктор медицине, запослен у Дому здравља- Мало Црниће; *Др Драгослав Стојмировић* из Великог Села, доктор ветеринарске медицине; *Срећко Марјановић*, пољопривредник из Божевца; *Златибор Стојковић*, угоститељ из Смољинца. Награде је уручио председник Општине - Малиша Антонијевић, док је председница Скупштине општине - Горанка Стевић, прочитала образложења.

У име добитника Октобарских награда, присутнима се обратила **Дијана Мирковић**:

„Изузетна ми је част и задовољство што сам вечерас са вама и што сам добитник овогодишњег признања. Захвалност за то дугујем колективу Центра за социјални рад од кога је потекао предлог, па ово признање у неку руку делим са својим колективом, јер да није заједничког и тимског рада резултата не би било. Захвалност и онима који су процењивали пристигле предлоге и уврстили ме у овогодишње добитнике. Са мном су и остали добитници, дугогодишњи смо сарадници, у различитим областима, али сви на заједничком задатку, унапређивању и побољшању живота грађана општине Мало Црниће. Овде су људи које краси хуманост, пожртвовање, племенитост, човечност, човекољубље. Наш радни дан најчешће није трајао 8 сати, већ док се не заврше обавезе. При томе требало је и поред професионалног наћи времена и за своје приватне и личне обавезе, испуњавати различите улоге и све међусобно ускладити. Ако смо успели да део онога што смо радили пренесемо на млађе генерације, да им то буде мотивација, подстицај, подстрек да дају све од себе како би ова наша мала и лепа општина напредовала, а становници задовољнији, самим тим су нам ова општинска признања значајнија и већа...“ рекла је **Дијана Мирковић**.

КЊИЖЕВНА НАГРАДА „СРБОЉУБ МИТИЋ“

На свечаној седници Скупштине општине, двадесет шести пут по расписаном конкурс у од стране Скупштине општине и Часописа за књижевност, уметност и културу „Стиг“, за најбољу збирку поезије издату у периоду 01.10.2019. – 01.10.2020. године, сродној поезији Србољуба Митића, уручена је Књижевна награда „Србољуб Митић“ у виду плакете и новчаног износа.

Одлуку Комисије за доделу ове књижевне награде, саопштила је *Данијела Божичковић Радуловић*.

Комисија за доделу књижевне награде „Србољуб Митић“ Мало Црниће, именована решењем Општинског већа, број 06-033/2020-27 од 30.08.2020. године, у саставу: Данијела Божичковић Радуловић из Петровца на Млави, председник Комисије; Зорка Стојановић из Малог Црнића, члан и Радица Павловић из Црљенца члан; на седници дана 06.10.2020. године, једногласно је донела следећу

О Д Л У К У

Књижевна награда „Србољуб Митић“, за најбољу збирку поезије, издату у периоду 01.10.2019. – 01.10.2020. године, припала је НЕБОЈШИ ЛАПЧЕВИЋУ из Крушевца, аутору збирке песама „БЕРАЧИ ПОЛЕНА“ у издању Народне библиотеке „Стефан Првовенчани“ из Краљева,

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

За књижевну награду „Србољуб Митић“, ове године конкурисало је 57 аутора. Сви они су већ потврђени и афирмисани песници. Пажљиво читајући стихове, вешто упаковане у песму, а песме у збирку, Комисија није имало нимало лак задатак. Јер требало је изабрати најбољу не само песму, него ЗБИРКУ ПЕСАМА.

НЕБОЈША ЛАПЧЕВИЋ је рођен 1966. године у Крушевцу. Објавио је књиге Семе на ветру, Оваплоћавање, песник и његови моменти, Строфе у прасликама, Ко је дрпио Чарлија? Долазак Христа на Менхетен. Написао је либрето за прву крушевачку оперу Лазарево обретеније, роман Језеро у Ћелијама и Сценарио за Вуди Алена.

Песме су му уврштене у више антологија и превођене на неколико европских језика. Двоструки је добитник награде „Расински цвет“, признање града Звечана као допринос Српској култури, награде Расинског сајма књига за књигу године, за роман Језеро у Ћелијама, Златне значке КПЗ Србије и Награде за Авангардни роман године Србије и дијаспоре 2014. Добитник је и награде „Брана Цветковић, 2018. године. Добитник је и награде „Ђура Јакшић“ за 2020. годину, која му је уручена у Српској Црњи у оквиру манифестације „Липарске вечери. Живи у Крушевцу и ради у Културном центру Крушевац, као уредник програма Легата Милића од Мачве.

Збирку поезије „БЕРАЧИ ПОЛЕНА“ чине седам лирска опуса: ОСВАЈАЊЕ ВАЗДУХА, ОРНАМЕНТИ СПРАМ СВЕЛОСТИ, АКО СЕ КУЋА ДОБРО СРУШИ, ХЕРОНОВО ПОКРЕТНО ПОЗОРИШТЕ АКВАРЕЛИСТ, ФРАГМЕНТИ КЕРАМИЧКЕ ТАБЛИЦЕ СИМБОЛА И ПОЛЕН ПОЉЕ, у које је песник Небојша Лапчевић, зналачки распоредио 52 песме написане слободним стихом. Већ при првом читању, осећа се ритмично слагања стиха и метафорично прихватање живота и смрти. Живот као једина права истина и могућност да човек оствари себе следећи ону јаку крхку нит, која га на том путу води. Већ у првој песми у овој збирци, препознаје израза и симболика Србољуба Митића : „ПЕСНИК КОЈИ, ДИШЕ ВАЗДУХ/ ТЕЖАК ВАЗДУХ ДИШЕ..“ , а то се наставља и у свакој следећој песми : „УКРАО САМ КОКОШКУ/ ШТО НОСИ ЗЛАТНА ЈАЈА/ УШУЊАО СЕ У БЕЛУ КУЋУ/ И УКРАО ПИШТОЉ ШТО СЕЈЕ ЊИВЕ/ МЕЦИМА ЗЛАТНИМ..“ и „ТО ЛЕБДИ ПЕСНИК/ СА ПЕСМОМ УЗАЈАМНОМ/ НАД СВОЈОМ БИСТОМ/ У ПАРКУ ЛАМПИОНА...“

Књижевну награду је добитнику *Небојши Лапчевићу* уручила председница Скупштине општине Мало Црниће, *Горанка Беба Стевић*.

Добитник награде *Небојша Лапчевић*, захвалио се организатору на гостопримству и примљеној награди:

„...Уметничку слику света Србољуб Митић гледа оком и срцем, упркос својим мукама, певајући своје непрегледно, исповедно, усудио бих се рећи „лирско поље“, „стишко поље“. Јер, усамљенички је везан корењем за поднебесје између Стига и Млаве. Тај „тежак уздисај“ у мојој уводној песми *Ваздух*, чује се стихом: „Песник који дише ваздух / тежак ваздух дише / ваздух му је поленско поље“. Полен-поље је сам живот, IN VIVO, животодајно, милодихајно, сонично, миомирно, врховито, пчелињезујно, медокапно, љубвеобилно, али и надражајно, приметно, сузеклисно, алергично, у нескладу са спољашњим светом који све као вирус напада. По Борхесу „Поезија је обавезна само према лепоти. Поезија је као светиња увек један круг

испред света“. Сигуран сам да је у том „отшелничком кругу испред свог времена уметност Србољуба Митића који нам се увек враћа, да доврши започете послове. Као Орфејевски амблем, Митићевог лика, примах ову награду са поносом и великим задовољством, а организатору ове манифестације Скупштини општине Мало Црниће и Часопису за књижевност и културу Стиг, Центру за културу, Библиотеци „Србољуб Митић“ још једном захваљујем и честитам на посвећености и сјајној организацији. Хвала свима!“, рекао је песник из Крушевца, *Небојша Лапчевић*.

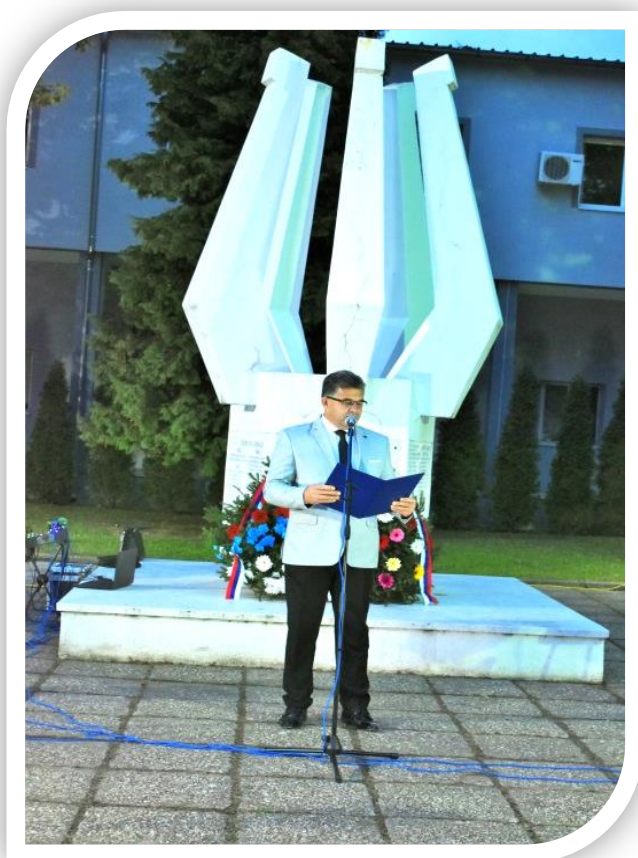

ОТВАРАЊЕ 49. ФЕДРАС-а

Свечано отварање 49. ФЕДРАС-а, уприличено је у Спомен-парку испред зграде општине. Присутним грађанима и гостима, обратио се председник општине Мало Црниће, **Милиша Антонијевић**:

„...Нижу се године а ми вечерас стојимо на овом месту 49-ти пут. Велико ми је задовољство, а уједно и велика част да свима вама пожелим добродошлицу на Фестивал драмских аматера села Србије (ФЕДРАС). Ситуација у којој се налазимо, проузрокована вирусом SARS-COV2, нас је у великој мери ограничила да ове године овогодишњи Фестивал буде организован скромно, иако смо сигурни да је он из године у годину све посећенији. Фестивал је постао престижан, јер аматери из свих крајева Републике Србије спремају представе, дајући све од себе, веома често на ивици професионализма да освоје једну од награда, али сам такође сигуран да је велика част и учествовати на овом Фестивалу. Наредних осам дана, општина Мало Црниће и сви њени мештани биће центар где ће се укрстити мачеви и показати све оно што су аматерске глумачке трупе спремале целе године, како би се представиле у што бољем светлу у нашој општини. Током свих такмичарских дана шириће се дух традиције који овај Фестивал има, а међу глумцима ојачаће пријатељства, љубав и то је управо још једна лепа страна овако лепог и пре свега јединственог фестивала.

Свакако да смо поносни што смо домаћини, и што ћемо дочекати глумце са својим представама, али истовремено жалимо што нисмо у могућности да прихватимо све оне који су показали жељу да и ове године заједно испратимо и ове фестивалске дане. Надамо се да ће се живот вратити у нормалу, и да ће наредне године обележавање пола века постојања овог вида аматерског такмичења обележити на начин примеран обележавању 50 година постојања. Наставићемо да гајимо позоришни аматеризам, јер тиме негујемо дух и традицију фестивала. Често је саставни део имена и наше општине, скраћени назив Фестивала - „ФЕДРАС“. Желимо свим учесницима Фестивала фер и коректно надметање, угодан боравак у нашој општини и да са собом увек имају поруку упућену од нас домаћина, да су нам драги гости увек добро дошли и да их очекујемо на додели награда. Публици желим

незаборавне сате у позоришту, и желим да се радују, или тугују са глумцима на сцени, а да њихов труд и несебично залагање награде аплаузом, јер је то за њих једина и највећа награда....“ рекао је председник *Антонијевић*.

49.Фестивал драмских аматера села Србије, отворио је **Борис Пинговић**, глумац Народног позоришта из Београда:

„...„То да је ФЕДРАС дугожив, јамчим вам искуством, чињеницом да сам старији годину дана од њега. Ипак, ми средовечни момци увек морамо да се доказујемо. Верујте ми да то није лоше, шта више добро је и нужно, јер нема позоришта без целоживотног самопреиспитивања и упирања прста у себе. Само то нам даје право да са сцене уперимо прст у шта год желимо и прозборимо истину о другима, самим тим о себи и свему што нас се тиче и што нас боли. Бављење позориштем је привилегија која је увек изискивала храброст. Чешће је била потреба мало веће храбрости за нас, са ове стране те „чаробне заставе“, али на жалост, дошла нам је у животе незвана гошћа, такозвана, нова нормалност. Та наказна утвара која измиче свакој прецизној дефиницији, донела је страх. Али ми се боримо, на срећу врло успешно, јер ту сте,

најдражи наши, да нисте свака наша храброст била би бесмислена и узалудна. Хвала вам на томе што нам уливате наду да наше бављење, било аматерско или професионално имају смисао и да тиме наши животи нису мање вредни. Проглашавам овај ФЕДРАС отвореним у нади да ћемо се већ следеће године ругати и новој и старој нормалности, заслуживши једну бољу најновију и нормалнију, од свих досадашњих.“ У културно уметничком делу програму учествовали су: Филип Перић, Јелена Јевтић и Стефан Павловски.

Фестивалску заставу подигла је **Анђела Ћирковић**, глумица ОАП „Бранислав Нушић“ Мало Црниће.

ЗЛОЖБА СЛИКА ДАНИЈЕЛЕ МИЛАНОВЕ „LIBERTAD“

Отварање ФЕДРАС-а пратила је и изложба уметничких слика Данијеле Миланове, члана УЛУП-а и УКС-а. Ради комбинованом техником на папиру, платну, текстилу и стаклу. Живи и ради у Петровцу на Млави и Малом Црнићу. Данијела, дух који „исхитрује“, у живом додиру са они где очи стану, прави нову представу, нову слику, нову симболику и значење. Уметница жели себе да саживи са бојама, хитро исказујући унутрашња стања, понекад симболички а најчешће

експресионистички. Сlike су живе, као и њихови називи: **Разбарушена, Passion, Хиљаду очију, Време, Дрво знања, Стендалове жене...**

Можда су баш боје или називи слика инспирисали књижевника Небојшу Лапчевића из Крушевца, да стиховима и кратком беседом отвори изложбу, а председника општине Мало Црниће, Малишу Антонијевића, да се

обрати присутнима, топло и срдечно, пружајући подршку, како уметници тако и својој сарадници на истрајавању залагања и рада у култури.

„.....Постоје снови, у животу сваког човека, којих често нисмо ни сами свесни, већ тињају негде дубоко, понекад остајући сакривени, а понекад се тај огањ жеља распламса и они испливају на површину. То је тај „савршени“ тренутак, који људи без снова не признају. Почаствована сам што су баш данас на Дан, који је најважнији за општину Мало Црниће у којој радим, и коју волим, моје слике изложене у овом прелепом амбијенту. Срећна сам што сте сви ви овде. За мене је ово тај „савршени“ тренутак и остварење мога сна, рекла је *Данијела Миланова*.

ПРЕДСТАВЕ НА 49. ФЕСТИВАЛУ
ДРАМСКИМ АМАТЕРА СЕЛА СРБИЈЕ
ФЕДРАС

14.10.2020. / СРЕДА

На овогодишњем ФЕДРС-у први су у ревијалном делу наступили домаћини, глумци ОАП „Бранислав Нушић“ из Малог Црнића. Своје глумачке способности, показали су Жељко Светомировић, Никола Павловски, Данијела Божичковић Радуловић, Милош Ивић, и Анђела Ћирковић у представи „ПРОСИДБА – Весела је мука моја“. Аутор текста је Слободан Ћустић, који потписује и режију. За тон и светло, побринуо се Немања Павловски.

По оцени Жирија публике у саставу: Данијела Божичковић Радуловић, Санела Савић и Никола Ивић, Признање за најбоље глумачко остварење припало је **Милошу Ивићу** за тумачење лика – Веска.

15.10. 2020. / ЧЕТВРТАК

**Дом културе „Влада Марјановић“
драмски студио МАСКА
Старо Село, Велика Плана**

**Владимир Предић
„Ах забога, стишајте се, мистер
Дринк“
(по мотивима истоимене драме)
Режија: Драган Николић Јордан**

Прва представа у званичној конкуренцији другог дана Федраса била је „Ах, забога, стишајте се, мистер Дринк“ у режији Драгана Николића Јордана а у извођењу Дома културе „Влада Марјановић“ драмског студија МАСКА из Старог Села. Овај драмски студио који ради при Дому културе постоји више од 50 година, а од 2001. године до данас играно је преко 25 премијера. Ансамбл је од 2003. године редовни учесник ФЕДРАС- а, на коме је

освајао више награда за представе (издвајамо једну златну, и по две сребрне и бронзане плакате) као и појединачне награде за најбољег глумца и глумицу. Глумци - аматери Дома културе у Старом Селу окосница су позоришног фестивала МАЕКС који је 2019. године напунио двадесет година.

Текст за ову дуодраму написао је Владимир Предић рођен 1934. у Скопљу. Иако је текст написан пре више од тридесет година, и даље је јако актуелан јер се ради о људима који се тешко сналазе у новонасталој ситуацији, њиховој збуњености, преварама и изгубљености у времену. Господин Бринг и господин Дринк налазе се на пустом острву, расправљају се жустро око бесмислица док живот пролази поред њих. Написан као критика комунизма, ако се чита из визуре обичног човека који се суочава са проблемима савременог доба. Текст увек модеран, жив и актуелан, уз бриљантне глумачке бравуре публици је држао пажњу и потстакло на размишљање о суштини постојања и непроценивој слободи.

За глумца вечери проглашен је **Марко Богдановић**.

16.10.2020./ ПЕТАК

**ДРАМСКИ СТУДИО ЦЕНТРА ЗА КУЛТУРУ
Пожаревац**

**Бранислав Нушић
„КИРИЈА“
Адаптација и режија:
Слободан Боба Степић**

Бранислав Нушић је тежио да буде актуелни хроничар свог противуречног и променама богатог времена. Желео је да пропрати и изанализира сваку појаву у друштву, па тако у својим последњим комедијама захвата актуелне промене. Увек је више био склон патријархалном облицима живота, нарочито када је у питању породица. Нушић слика смену генерација и противуречности између старог и новог времена. Нушић је у својим драмама и комедијама заиста доследно испуњавао претпоставке поетике реализма. Све његове комедије имају извесну типичност у теми, протагонистима, околностима и у оном смислу који се обично успоставља у комедији, јунаци су гори од просечних савременика.

У комедији „Кирија“ Бранислав Нушић нас упознаје са шесточланом породицом: отац, мајка, две ћерке и два сина. Отац је по професији чиновник и његова плата није довољна како би породица живела једним нормалним животом. Мајка је домаћица и она брине о кући у којој живе као подстанари. Сјајни глумачки таленат у улогама оца, мајке и деце, показали су Димитрије Канђолас, Нина Плавшић, Емилија Јотић, деца Катарина Петровић, Теодора Вујовић, Лука Младеновић, Василије Радосављевић и Стефан Милојевић. За сценографију и костиме побринула се Милица Бајић Ђуров, за музику Теодора Димитријевић и Ведран Лукић. Кореограф је Катарина Петровић.

Ова представа није у такмичарском делу.

**Аматерско драмско позориште
„ПЕПО КРСТО“
Сурдук, Стара Пазова**

Душан Радојчић
„ЧИЈА СМО МИ ДЕЦА“
Режија: Душан Радојчић

АДП „Пепо Крсто“ основано је пре 10 година. Иза себе има низ успеха које су постигли на челу са учитељем Душаном Радојчићем. Као један од највећих је освојено друго место на фестивалу у Јагодини са представом „Све ће то народ позлатити“ ту је и прво место на фестивалу у Кули где постају прваци Војводине за 2017. годину. Били су на Крфу 2018. године. где су представљају не само своју општину него и државу. Доста путују и труде се да се одазову свим позивима. Ово позориште организује и свој фестивал под називом „Дани глуме“. Препознатљиви су по томе што све сценарије пише учитељ Душан Радојчић. Већину чланова чине средњошколци и студенти.

Треће Федрасовске вечери, Аматерско драмско позориште „Пепо Крсто“ из Сурдука, представили су се представом „Чија смо ми деца“ у режији учитеља Душана Радојчића. Ликове у представи тумачили су: Ивана Давидовић, Исидора Чолаковић, Милица Врањеш, Марина Мрдаљ, Сара Делиблашић, Ана Ђурековић, Никола Соваљ, Сашка Давидовић, Драгица Симић, Емилија Паравиња, Катарина Чолаковић и Никола Станчић. Дивне костиме припремила је Дивна Радојчић, за музику је бринула Ивана Давидовић, док као техничка подршка увек био ту Саша Врањеш.

Жири публике је за најбоље глумачко остварење прогласио **Ивану Давидовић** за тумачење улоге Винке.

17.10.2020. / СУБОТА

АП МИРКО ТАТАЛОВИЋ ЋИРА“

Нова Пазова

Мирко Гавран

„СВЕ О ЖЕНАМА“

Режија: Александар Бако

Трећа представа у такмичарском делу овогодишњег Фестивала драмских аматера села Србије, била је представа „Све о женама“. Кроз причу о женама, женским односима, пријатељству, мајчинству и љубави, водиле су нас Дијана Влаинић, Бојана Урошевић и Ивана Гашић Грбић. Александар Бако потписује режију ове представе. Почео је као глумац – аматер у словачком позоришту у дечијој представи „Пипи дуга чарапа“ још давне 1985. године. Један је од ретких који је на Републичкој смотри аматера Србије успео да обједини награде за најбољег глумца, редитеља и сценографа. Својим највећим успехом сматра учешће у снимању филма „Црна мачка бели мачор“ прослављеног режисера Емира Кустурице

. Аматерско позориште "Мирко Таталовић - Ћира" Нова Пазова је проистекло из Радионице лепих уметности под вођством Мирка Таталовића - Ћире, која је радила од 1992-2002. године, до Миркове смрти. Група Миркових следбеника, почиње са радом 2006. године као драмска секција КУД-а "Младост" из Нове Пазове. У знак захвалности и сећања на покојног Мирка Таталовића, у децембру 2011. године оснивано је позориште које носи његово име. За протеклих шест година, изведено је шест премијера првог ансамбла и четири

дечијег ансамбла. Позориште броји тридесет чланова и постиже добре резултате на зонским, покрајинским и републичким смотрема.

По мишљењу Жирија публике, Признање за најуспешније глумачко остварење примила је Бојана Урошевић.

18. 10.2020. / НЕДЕЉА

ОМАЗ МОМЧИЛУ ЋИРИ ЖИВОТИЋУ

Фестивал драмских аматера села Србије. Дан пети. Тихи октобарски сумрак и **Омаж** пок. глумцу **Момчилу Ћири Животићу**, који је дао велики допринос развоју ФЕДРАС-а.

Момчило Ћира Животић рођен је 1931. године у селу Кула, општина Мало Црниће код Пожаревца. Матурирао је у Пожаревачкој гимназији. На Академији за позориште, филм, радио и телевизију у Београду, (данас Факултет драмских уметности), дипломирао је 1954. године у класи професора Радомира Раше Плаовића.

Пре одласка на студије био је једну годину глумац обласног народног позоришта у Пожаревцу. После Академије глумио је у Народном позоришту Црне Горе на Цетињу. Дечјем позоришту "Бошко Буха" у Београду, у Атељеу 212 и Народном позоришту, такође у Београду, с којим је започео сарадњу још као студент 1951. године. Пензионисан је 1991. године и наставио је да игра у представама које су се одржале на репертоару. Бавио се луткарством у

Дечјем позоришту "Бошко Буха", на Телевизији Београд и "Сусретима четвртком" у Дому пионира у Београду. Играо је у више телевизијских драма и серија на Телевизији Београд. Играо је у домаћем филму инспектор, у режији Мила Ђукановића, 1965. године.

У размаку од девет година Момчило Ћира Животић (1931), глумац Народног позоришта у Београду, објављује своју трећу књигу. Прва, под називом Чаробњаци сцене, појавила се 2000. године у издању Музеја позоришне уметности Србије, друга, Чаробњаци сцене плус, изашла је

2004. у издању Културно-издавачког центра "Српска кућа" у Пожаревцу, а 2009. појављује се и трећа књига, насловљена Чаробњаци сцене - некад и сад, такође у издању "Српске куће" у Пожаревцу. Том књигом се заокружује ауторова исповедна глумачка трилогија. За разлику

од прве две, трећа књига има нешто другачију композицију, стилски сложенију. Уместо простог ређања анегдотских збивања, аутор је прибегао начину исказа, који подсећа на драмску форму, јер је увео саговорника, своје друго ја (алтер его). Дакле, дијалог два

агирајућа лица, односно своје удвојене личности, чиме је постигао живост у приповедању.

О Момчилу Ћири Животићу, нашем завичајном глумцу говорили су Лепомир Ивковић и Бошко Пулетић, драмски уметници из Београда; Цисана Мурусидзе Чоловић, редитељ из Београда, Милисав Миленковић,

драматург из Малог Црнића и Новица Стојимировић, виолиниста – руководилац Народног оркестра „Србија“, из Петровца на Млави. Публика је могла да чује згоде и незгоде нашег драгог Ћири, али и текстове из његових књига, које је читао драмски уметник Лепомир Ивковић. Момчило Ћира Животић је био прави „боем“. Волео је дружење, песму и свирку, али и да глуми Миткета из Станковићеве „Коштане“. Био је члан оркестра „Србија“ више од 10 година и говорио текстове из представе „Коштана“. Овог пута, то је урадио Бошко Пулетић, драмски уметник из Београда и његов блиски пријатељ. Новица Стојимировић је лепршавим и тихим звуцима виолине свирао омиљену песму нашег покојног глумца, уз коју је за време живота знао да заигра и сам запева: „Цветала ми ружа на пенцеру/ чекала ме драга на вечеру/ причекај ме драга ја ћу ти доћ` / кад` сунце зађе и кад падне ноћ./ Када сунце зађе и кад` падне мрак / и кад` задњи буде угаснуо зрак / тада ћу драга твоме дому доћ` / да заједно тиху проведемо ноћ...“

АМАТЕРСКО ПОЗОРИШТЕ „ЈОВИЦА ЈЕЛИЋ“
Житиште – Банатско Карађорђево

Алкесеј Слаповски
„КЛИНЧ“
Режија : Милан Мартиновић

Време је пандемије. Глумци а и федрасовска публика прихватила је реалност и поштује мере заштите од вируса COVID – 19. Доста публике је остало ван позоришне сале, у којој су се аплаузи стапали са причом на позорници. Аматерско позориште „ЈОВИЦА ЈЕЛИЋ“ из Житишта, представила се на овогодишњем ФЕДРАС-у представом „КЛИНЧ“, по тексту Алексеја Слаповског, а у режији Милана Мартиновића. Веома потресна животна прича, која утиче на публику, јер је нажалост то део наше свакодневице.

Признање за глумачко остварење вечери припало је **Гордани Галовић**.

19.10.2020. / ПОНЕДЕЉАК

ПАН ТЕАТАР

Београд

„ШТА МУШКАРЦИ / ЖЕНЕ ЖЕЛЕ“

Режија: Мирјана Карановић

Шесте вечери Фестивала драмских аматера села Србије ФЕДРАС, малоцрнићка публика имала је прилику да види професионалну, гостујућу представу „Шта мушкарци / жене желе“ у режији Мирјане Карановић и инзваредној игри Тијане Јанковић и Ивана Иванова.

Ово је у ствари кабаретска комедија о мушко-женским односима у којој се свако може препознати. Шта мушкарци желе? Да ли они знају одговор на то питање. Шта жене желе? Да ли могу једни са другима али и једни без других? Како доћи до оног правог? Одговоре на ова питања, гледаоци су могли сами да потраже у овој прелепој комедији.

20.10.2020. / УТОРАК

**Драмски атеље КУД-а „ВУК КАРАЦИЋ“
Грабовац, Трстеник**

Милош Милошевић Шика
„КАКО ЈЕ ПОБЕЂЕН СТРАШНИ РАЗБОЈНИК БАЛАЧКО“
Режија: Милош Милошевић Шика

У ревијалном делу публика и стручни жири имали су прилику да виде представу „Како је побеђен страшни разбојник Балачко“, по тексту и у режији Милоша Милошевића Шике, а у извођењу Драмског атељеа КУД-а „Вук Караџић“ из Грабовца (општина Трстеник), које ради од 1984. године, у оквиру поменутог друштва које

је основано 1949. године. Има три сцене: дечију, вечерњу и кабаре-сцену. Учесник је великог броја фестивала широм Србије и региона. Освајао је мноштво диплома и награда.

Признање
за глумачко остварење
вечери припало је
Тадији Радивојевић.

„ТЕАТАР РЕСАВА“
Центар за културу Деспотовац

Војислав Савић
„ПОЈАВА ПОСТАЈЕ МАСИВНА“
Режија: Саша Латиновић

У званичној конкуренцији на овогодишњем Фестивалу драмских аматера села Србије ФЕДРАС, театар „Ресава“ Центра за културу из Деспотовца, представила се представом „Појава постаје масивна“ у режији Саше Латиновића, а по тексту Војислава Савића.

Театар „Ресава“ је основан 1995. год. при центру за културу у Деспотовцу. До сада је изведено преко 30 премијера позоришних представа, како домаћих тако и страних писаца. Ансамбл тренутно броји 20 глумаца. Поред глумаца аматера у представама су учествовали и професионални глумци. У театру постоји и дечија сцена која ради од 1997. године у којој су поникли глумци који играју у вечерњој сцени. Учествовали су на бројним фестивалима, на којима су освајали признања и награде. Сценарио је написао Војислав Савић. Дипломирао је драматургију на ФДУ у Београду. Његови комади „Чујеш ли, мама, мој вапај!?” и „Кенгури” играни су у позориштима широм Србије (Београд, Крагујевац, Нови Сад...) у Републици Српској и Словачкој. Комад „Чујеш ли, мама, мој вапај!?” добио је у Јагодини награду за најбољи комедиографски текст, а словачка верзија „Вапаја” својевремено је учествовала у званичној селекцији Стеријиног позорја.

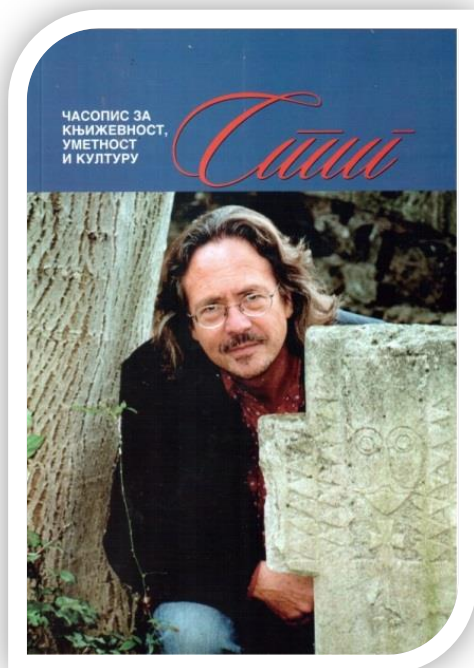
„Појава постаје масовна“ представа са којом се такмиче на овом ФЕДРАС-у, рађена је за време короне са великим паузама. Добра глума свих на сцени оставила је јак утисак на публику. За глумицу вечери проглашена је Лана Стојадиновић.

21.10.2020. / СРЕДА

ПРОМОЦИЈА ЧАСОПИСА ЗА КЊИЖЕВНОСТ, УМЕТНОСТ И КУЛТУРУ „СТИГ“

Као пратећа манифестација ФЕДРАС-а, организована је промоција часописа за књижевност, уметност и културу „Стиг“ бр. 129/130.

„Често нам траже неки податак, цитат, сентенцу- о неком писцу. И знате где га најпре нађемо? Нигде другде него у Стигу. Да ли је то потребно неком ученику за семинарски рад, али неком писцу монографије као тачни податак, ...ових дана се прави омаж Бранку Лазићу, и сви подаци су преузети из „стига,,... Можда сада, у овом тренутку, нико неће узети Стиг и прочитати га од корице до корице, осим уредништва, али... у некој ближој или даљој будућности, сигурна сам, тај часопис биће отворен прочитан и ишчитан а суштина и јесте у томе- да оно што пишемо заправо остављамо траг и остављамо податке за будућност јер у овом тренутку, док смо овде, све можемо и да кажемо - да изговоримо, Стиг траје. Стиг вреди. Стиг се допуњује увек новим идејама, сетенцама, писцима, како прозним, тако и песницима. Стиг повезује. Стиг оплемењује. Стиг привлачи. Надахњује. Стиг је благо. У плодној земљи стишкој, благо спава у земљи, све док га вредне руке ратара не пробуде и изведу га на светлост сунца. У плодном стишком вокабулару, пуно је писаца који су пера своја укрстили и умочили у мастило лепоте и инспирације...“ рекла је Данијела Божичковић Радуловић.

О часопису је говорила и Славица Јовановић, професор књижевности, као члан редакције часописа и као писац. Упознала је присутне са садржајем новог броја часописа „Стиг“, који је посвећен добитнику Нобелове награде Петеру Хандкеу.

О часопису као поносу овог краја говорио Влада Рис из Новог Сада и в.д. директор Центра за културу, **Никола Томић**:

»»»»

Стихове из часописа „Стиг“ говориле су Радица Павловић и Зорка Стојановић.

**Градско позориште
„МОРАВИШТЕ“
Ћуприја**

**Иван Панић
„ТОП ОД ТРЕШЊЕ“
Режија: Владан Цветковић**

Градско позориште „Моравиште из Ћуприје“, представило се Федрасвској публици представом „Топ од трешње“, коју је на текст Ивана Панића, режирао Владан Цветковић, професор математике, који се глумом бави из хобија, ево, већ тридесетак година, и то наравно, као и свој посао, математику, ради маестрално. У представи главну улогу, Јаћима

Јотића, игра Дејан Аћимовић, а поред њега, у представи играју и Данијела Јанковић, у улози Босиљке Јотић, Александар Милеуснић који у представи игра Живојина Јотића, као и Марко Бошковић, у улози Обрена Мијаиловића.

За тон и светло задужен је Бобан Терзић, док је костиме радила Марија Урошевић а инсписијент је Стефан Трлаковић. Градско позориште „Моравиште“ из Ћуприје основано је 2013. године. До сада су одиграли представе : Ћавоља посла, Љубавно писмо, Мала Српска комедија,... Учествовали су на разним фестивалима и освајали доста награда.

Иван Панић рођен је 1964. године у Београду. Дипломирао је драматургију на Факултету драмских уметности. Пише филмска и ТВ сценарија (Ни на небу ни на земљи, 1995 – прва награда у Херцег Новом за сценарио; Шта радиш вечерас, 1988), драме (Смеј се, Сотире, 1991 – прва награда на конкурс у Дани комедије у Јагодини; Сократов тестамент, 1992 – прва награда на конкурс у Дружења драмских писаца Бранислав Нушић, изведена у Народном позоришту у Београду), радио-драме, поезију...

Признање за глумачко остварење вечери, нашло се у рукама Александра Милеуснића.

22. ОКТОБАР / ЧЕТВРТАК

**ПОЗОРИШНА ПРЕДСТАВА
„КОШТАНИН ТВИСТ“
По мотивима драме Луца Хибнера:
„Грета, страна 89“**

На крају 49. Фестивала драмских аматера села србије „ФЕДРАС - 2020“ , саопштења Одлуке, стручног жирија, доделе награда и свечаног затварања Фестивала до следеће године, публика је уживала у представи „Коштанин твист“ у адаптацији и режији Драгана Дабовића и Андреја Шепетковског.

У свакој сцени ове динамичне представе, публика присуствује отвореној проби „Коштане“ и различитим режијама једне те исте сцене из чувене драме. Само се актери на тој проби мењају. Глумци представе „Коштанин твист“ (Драгана Дабовић и Андреј Шепетковски) тумаче више ликова, тачније типова „редитеља“, „глумица“, „глумаца“, „драматурга“, „декоратера“... свих оних који свако позориште чине живим.

Ово је комедија о смислу стварања и трагедија о неоствареним амбицијама . Или обрнуто. Да ли је пут ка успеху у угађању себи и својим хировима или у дубљем, љубавном ослушкивању другог човека и давању ?

**РАЗГОВОР СА ЧЛАНОВИМА СТРУЧНОГ ЖИРИЈА
НА 49. ФЕСТИВАЛУ ДРАМСКИХ АМАТЕРА СЕЛА СРБИЈЕ
МАЛО ЦРНИЋЕ**

Чланови Стручног жирија 49. Фестивала драмских аматера села Србије у Малом Црнићу, посетили су и Библиотеку „Србољуб Митић“ у којој је поставка изложбе Матилде Вељковић из Петровца на Млави. У читаоници „Осам нијанси плаве“, Цисана Мурусице Чоловић, редитељ из Београда, Влада Рис, професор књижевности из Новог Сада и Слободан Боба Степић, драмски уметник из Пожаревца, разговарали су са уредником Билтена, овогодишњег ФЕДРАС-а.

- Добро вече, добро нам дошли у Мало Црниће нашу библиотеку. Ваша лица ми говоре све и бићу слободна да кажем да се пријатно осећате овде међу књигама. Међутим, разговараћемо о позоришту а о Библиотеци као значајној установи културе, можда неком другом приликом.

Какви су ваши утисци са овогодишњег Фестивала драмских аматера села Србије, обзиром да је организован у време пандемије због вируса Ковид-19?

Слободан Боба Степић: „Утисци су свакако позитивни. Околност јесте отежана и сигурно вам није било лако да направите селекцију, јер сигурно није било премијера представа које су требале да се одрже због Ковида, а вероватно и оне које су се одржале раније, нису се после разигравале, зато што је дуго трајало ово ванредно стање. Велики подухват и све похвале са моје стране, што сте уопште упели да одражите Фестивал. Знамо да многи Фестивали нису ни одржани, како професионални, аматерски тако дечији фестивали. Дакле, све похвале што се тога тиче. Свака част, не знам шта друго могу да кажем. Похвалио бих и све представе које су одигране и које ће нам се тек представити, јер су и оне успеле да нађу начин како да се изборе са Коронам и одрже премијеру или да одрже представу, ако је премијера била давно у некој претходној сезони. Тако да су похвале упућене свима.

Цисана Мурусице Чоловић: Управо ово што је рекао млади колега. Можемо само да се дивимо овом подухвату и да кажемо да је то врста подвига у овим околностима оно што траје од марта па до сада. Не бих да понављам да глумци нису могли да се припреме, да нису сигурно добили ни материјална средства итд. У том смислу стварно сматрам подвигом усудити се организовати ФЕДРАС и све похвале почев од председника Општине и Центра за културу. То стварно мислим без икакве куртоазије, јер немам потребе да из куртоазије говорим. Сама чињеница да се одржава ова велика манифестација. Велика је и ако је у Малом Црнићу. Велика је заиста велика, јер смо јуче имали омаж Ђири Животићу, и он је таксативно навео који су сви великани дошли и играли у том малом простору и дали подршку овом Фестивалу и увеличали га, наравно. То је остало међу публиком и свим учесницима целокупног Фестивала. Зато је ово јединствена манифестација. Ни један Фестивал не може да каже да су гости Фестивала били великани српског глумишта, као што

то може ФЕРАС да каже, а гости су били почев од Љубинке Бобић, Раше Плаовића, Мире Ступице, Оливере Марковић и млађих глумаца попут Цеце Бојковић, Марка

Николић и др. Заиста у том смислу, моје поштовање и моје дивљење што постоји овакав Фестивал.

Влада Рис: Ми из Војводине смо се питали, знајући да код нас ништа не функционише због короне, и да смо под ембаргом, да ли ће уопште Фестивала драмских аматера села Србије бити, и да ли има сврхе било шта радити, ако не можемо да учествујемо. Звао сам организаторе, и питао да ли ће бити ФЕДРАС-а? Тај разговор је обављен у августу. Биће, кажу они а ја мислим, па добро оптимизам – свака част. Како је време одмицало, Корона радила своје, ми смо ипак схватили да овде у Малом Црнићу, постоји доза позитивног и оптимистичког, а то се доказало и ево, реализовало. ФЕДРАС живи. Није га ни Корона зауставила. Свака част организаторима. Ја мало ствари гледам и шире, јер знам да и Држава, кад кажем Држава, да се разумемо, не мислим ништа лоше а и Локална самоуправа питају, да ли ће се манифестације планиране Програмом рада и реализовати, како би средства планирана у буџету. Из културних установа добијају одговор: „одржаћемо манифестације“. Онда следи питање: „Да ли ви то стварно желите, а знате каква је прича са короном и да су све и спортске и културне манифестације заустављене и да је живот на неки начин блокиран?“ и тако... Међутим, мало по мало прилагодили смо се сви, па и организатори ФЕДРАС-а уз све мере које су тражене, и тако се ФЕДРАС одржава ове године. Организаторима и општини Мало Црниће свака част.

- Сведоци смо онлајн наставе у школи, књижевне вечери исто тако се раде, ми у библиотеци радимо са корисницима, дајући им линкове и преко друштвених мрежа. Колико је то добро за културу, и куда ми то идемо када је позоришна уметност у питању?

Цисана Мурусице Чоловић: Свакако много недостаје тај директни контакт. Тај интимни разговор, и размена мишљења. То не може ни један онлајн каква код да је техника. Ово што се непосредно чује у разговору, у дијалогу - то је у ствари позориште. Када направите онлајн представу, то више није представа. То и не личи на ту представу која се игра пред публиком. Тако је присутан живот који даје неку сасвим другу димензију и ствара једну другачију атмосферу. Разговор има много, много већи домет. Када то иде преко екрана не може да допре до срца позоришног гледаоца. То није то...то је стара школа, тако сам ја васпитана. Младој генерације је то ближе и они осећају ту потребу за коришћење интернета и друштвених мрежа. Можда је баш тај онлајн програм, медијски простор у коме се они осећају много лепо.

- Куда ми то идемо...куда иде култура, куда иде позориште и позоришни аматеризам?

Цисана Мурусице Чоловић: Оно ће ићи онако како друштво иде. И позориште се увек прилагођава ово што је рекао Влада, јер култура је неуништива и уме да се прилагоди. Ако се не прилагоди, не може да опстане. Тако да је она вечита, неуништава, и трајаће без обзира

на короне...мороне...и све могуће пандемије. Увек ће трајати нешто ће застати са умањеним капацитетом, и смањеним програмом, али ће трајати, јер ми се не дамо. Увек се глумци и редитељи боре да позориште живи и да се развија.

Влада Рис: Вратио бих се на претходно питање, Федрас је успео да синоћ уживо организује књижевно вече, односно омаж Момчилу Ћири Животићу познатом глумцу Народног позоришта Београда, иначе родом из овог краја, из Куле, који је преминуо нажалост ове године. О њему је говорило пет еминентних глумаца, редитеља, водитеља, музичара. Било је мало и публике, морам тако да кажем. Мало између осталог да кажем и због Короне, која их је уплашила, али то не може онлајн. То уживо што је речено, о Ћири Животићу, та виолина која се чула синоћ, виолина коју је између осталог и Ћира Животић обожавао, то је то, оно право, и живи контакт неће заменити. Али, мора се живети и ја немам ништа против, без обзира на моје године, на тај онлајн који надам се на неки тренутни прелазни период. Куда иде позоришни аматеризам? Иде својим путем, трајним, неуништивим... Може држава може систем, може укупно друштво да се према аматеризму понаша овако или онако, али аматеризам ће опстати и живети. Примера ради, синоћ је гостовало једно позориште, из места које има 1500 становника, и ја их питам: Шта имате од привреде? Они одговарају да немају ништа, да у селу имају по коју краву и понеку свињу, кокошке... Нема ништа. Па добро одкуда позориште, шта ове године спремате? питао сам. Кажу: „Имамо наш репертоар. Ми сваке суботе играмо другу представу. Имамо пет представа и сваки суботе играмо другу и сваке суботе од 1500 нама дође 150 да гледа нашу представу. Е то је чист

аматеризам. То нити систем може уништити, нити му је то намера. Али је суштина у томе, да ту љубав а аматеризам је љубав, нико не може ничим убити. И нека буде тако.

- Број гледалаца у сали је ове године ограничен. Недостаје ли вам публика и пратеће манифестације, као што су књижевне вечери

Цисана Мурусице Чоловић: Да недостају књижевне вечери и дружење. Што се тиче публике, не. Ми због публике и постојимо и зато да ли дође 10 , 20 или 150 сваки је добро дошао. Глумац ће са истим жаром играти и за 150 , 10 или 20...Међутим, има и тако хировитих који су незадовољни што је празна сала. Ја сам Народном позоришту између осталог морала да дежурам. И ако је 10 % дошло публике, морала је да се игра представа. Ако немамо публике, отворимо врата, позовемо пролазнике и тако „нахватамо“ публику. Без обзира на све, проређена су места, али ја не осећам неку nelaгодност. Јесмо под маскама, али свеједно. Кажем, прилагодљивост је највитаљнија особина људи, људска особина. Али, исто тако и највитаљнија особина позоришта. И аматерског и професионалног...

Слободан Боба Степић: Ја сам долазио дуго година да пратим ФЕДРАС, можда не баш сваке године, можда не баш све представе, сада сам први пут добио ту прилику и част да седим са мојим драгим колегама и људима, да пратим сваки дан представе. Та дугогодишња традиција ФЕДРАС-а, то је већ укореењена ствар то је већ генетски модел, јер сигурно

Фестивал не би успео да публика није била добронамерна од самог почетка, јер је то стварно фасцинантно да у овако малој средини увек буде пуно гледалаца. Нећу да причам сада о овом периоду, када је Корона у питању, али ФЕДРАС је увек био пун, увек је била велика циркулација људи, чак су се одржавале и по две три представе у току вечери. Тако да је то можда нешто што свима у овом тренутку недостаје. Ми знамо да ће наредни Фестивали бити пуни.

Влада Рис: Ја сам то морам да кажем стари бард ФЕДРАС-а. Био сам овде и пре 30 година и отишао одавде опијен гостопримством, опијен ФЕДРАС-ом. То је за нас Војвођане, мало село, а ту се дешава Републички фестивал. Отишао сам омађијан, а ево ме и сад у тој улози. Више нисам гост. Осећам се као домаћин. То је - то што ФЕДРАС уради. Иначе купи те условно речено, веже те и када код после и следеће године и кад помену ФЕДРАС, нема оно нема пара...не може...него, може љубав је то.

Слободан Боба Степић: Сећам се када сам овде играо и имао пробе увек је лепа и посебна атмосфера. Не само посебна, него и квалитетна. И међу глумцима и међу колективом онај мали бифе, са фотографијама...права топла атмосфера. Сви смо ту скупљени, блиски.

Влада Рис: Мањег бифеа нема у земљи, а да је у њега стало више људи, не мислим буквално, у једном тренутку, него генерално, јер ту је прошла читава плејада људи о којима је говорила колегиница Цисана. Ту је прошла маса глумаца, редитеља, и људи из позоришног света, и из аматерског света и сви стану у онај мали бифе три са три. И ту нам је свима лепо, ту се сви радујемо због награда или тугујемо. И све док овако радимо, и ми и организатори живеће ФЕДРАС.

в.д. Директора Центра за културу општине Мало Црниће, ***Никола Томић***

Велико је задовољство и част бити на челу установе, која је организатор највеће манифестације на подручју наше Општине. На одговорност обавезује чињеница да је ФЕДРАС велика манифестација, која има традицију, за годину дана - тачно пола века. Стекао сам утисак да манифестација као и човек, годинама сазрева, али може се и закључити да манифестацију не чине само године, као и човека, већ заправо и оно шта је. Слушајући приче људи старијих од себе, који су уз ФЕДРАС дуги низ година, упознајемо дугу, романтичну и прелепу историју ове манифестације, коју чине хиљаде аматера, носиоце позоришне уметности, али и професионалаца који су крочили на даске позоришне сцене у Малом Црнићу. Ове године, због ситуације у којој се налазимо са епидемијом и ограничених могућности организовања, потрудили смо се да ФЕДРАС ипак живи. Можда не пуним плућима, али свакако велико је задовољство видети ипак насмејана и задовољна лица публике, која у пуном, дозвољеном капацитету испуњавају салу сваке вечери овогодишњег фестивала. Велику захвалност у име свих љубитеља позоришне уметности, дугујемо општинском руководству на челу са председником Општине, који је у овим условима подржао организацију ФЕДРАС-а, рекао је за билтен , ***Никола Томић***, в.д. директор Центра за културу

Уметнички директор ФЕДРАС-а, *Бебица Миловановић*

Бебица Миловановић: Као уметнички директор Фестивал драмских аматера села Србије, заиста сам поносна што смо у овим „посебним“ условима успели да организујемо Фестивал. Није било лако, али сваки посао који радиш срцем, једноставно мора бити успешно реализован. Љубав према позоришној уметности и култури уопште, даје нам снагу да трајемо. И трајемо, ево већ 49 година.

Овај посао захтева велики рад, труд, познавање позоришне уметности, упорност, али и искуство. Искуство се стиче сталним контактом и сарадњом са позоришним ансамблима, дружењем...Ми смо управо то радили свих ових година. У време пандемије, која није нимало безазлена, одазвали су се бројни позоришни ансамбли. Захваљујем свим учесницима овогодишњег ФЕДРАС-а. Сви ми заједно чинимо овај Фестивал. Јединствени, сложни, заљубљени у позориште, заједно са представницима локалне самоуправе и Министарством културе РС, чинићемо све и даље, јер ФЕДРАС треба и мора да живи.

ЖИРИ ПУБЛИКЕ: Данијела Божичковић Радуловић, Никола Ивић и Санела Савић.

Бити на сцени која памти кораке великана наше позоришне сцене, велика је част.

Гледати најбоље представе актера из читаве Србије, част је и задовољство.

Бити део манифестације „ФЕДРАС“, по којој је општина Мало Црниће препознатљива и која траје већ пола века а окупља највећа глумачка имена, најбоље режије, и поседује огороман квалитет и количину енергије – привелигија је.

Управо се тако осећам. Срећно, енергично, испуњено, почаствовано и привилеговано што сам и ове године део ФЕДРАС-а. Нека живи уметност, и нека траје ФЕДРАС, рекла је *Данијела Божичковић Радуловић*, члан Жирија публице.

ЖИРИ ФЕСТИВАЛА: Цисана Мурусице Чоловић, редитељ из Београда, Влада Рис, професор књижевности из Новог Сада и Слободан Боба Степић, драмски уметник из Пожаревца.

Водитељи програма: Драгана Алексић и Немања Павловски

ОРГАНИЗАЦИОНИ ОДБОР:

1. *Малиша Антонијевић – председник,*
2. *Данијел Сурдуловић – члан,*
3. *Горанка Стевић – члан,*
4. *Данијела Станковић – члан,*
5. *Топлица Ђорђевић – члан,*
6. *Мирослав Живојиновић – члан,*
7. *Јасна Јовић – члан,*
8. *Драган Митић – члан,*
9. *Данијела Божичковић Радуловић – члан,*
10. *Никола Томић – члан.*

УМЕТНИЧКИ САВЕТ:

1. **МИЛИСАВ МИЛЕНКОВИЋ**, драматург, председник Уметничког савета
2. **ТИХОМИР АРСИЋ**, драмски уметник из Београда
3. **ЛЕПОМИР ИВКОВИЋ**, драмски уметник из Београда
4. **ЉИЉАНА МИЛАНОВИЋ**, управник АП “Бранислав Нушић“ Мало Црниће
5. **РАДИША СТОЈИЋЕВИЋ**, учитељ и редитељ дечијих представа
6. **ВЛАДА РИС**, представник Завода за културу Војводине
7. **СРЕЋКО ТОДОРОВИЋ** из Грачанице
8. **ВЕСНА ЦИНО** – професор књижевности из Црљенца
9. **БЕБИЦА МИЛОВАНОВИЋ**, уметнички директор Федраса
10. **НИКОЛА ТОМИЋ**, в.д. директор Центра за културу

ЖИРИ ФЕСТИВАЛА:

*Цисана Мурусице Чоловић, редитељ из Београда,
Влада Рис, професор књижевности из Новог Сада,
Слободан Боба Степић, драмски уметник уз Пожареваца.*

ЖИРИ ПУБЛИКЕ:

*Данијела Божичковић Радуловић,
Санела Савић,
Никола Ивић.*

ВОДИТЕЉИ ПРОГРАМА:

Драгана Алексић и

Немања Павловски

СНИМАТЕЉ:

Мирослав Животић из Црљенца

УМЕТНИЧКИ ДИРЕКТОР ФЕСТИВАЛА

Бебица Миловановић

ДАРОДАВЦИ 49. ФЕДРАСА:

*ЕВРОГРГОВИНА – ШАПИНЕ,
ДОО „ТРГОВИНА ЛИЛИЋ“ – ПОЖАРЕВАЦ,
ПОЛИТЕК – МАЛО ЦРНИЋЕ,
ДУНАВ ОСИГУРАЊЕ – ПОЖАРЕВАЦ,
НАЦИОНАЛНИ САВЕТ ВЛАХА СРБИЈЕ,
ТО „КОНТИНЕНТАЛ ТУРС“ – КУЛА,
ФЕРО БАТУТО – ШАПИНЕ,
ЕТНО СЕЛО „ЛА САЛАШ“ – ЗАБРЕГА,
ЦВЕЂАРА „ЉИЉАН“ – ПОЖАРЕВАЦ.*

УРЕДНИШТВО БИЛТЕНА:

Зорка Стојановић и

Радица Павловић

ИЗВЕШТАЈ ЖИРИЈА 49. ФЕСТИВАЛ ДРАМСКИХ АМАТЕРА СЕЛА СРБИЈЕЗ ФЕДРАС 2020.

Поштоване даме и господо, цењени гости, љубитељи драмске уметности, драга публико,

Упркос свим тешкоћама које су пратиле период припремања 49. ФЕДРАСА (како за учеснике тако и за домаћине), на радост верних и захтевних гладалаца ове значајне манифестације, он је мирно допловио до финала.

Зато су свакако заслужни како сви ансамбли који су имали снаге да дођу на феативал, тако и, на првом месту први човек, ако тако можемо да кажемо, председник општине Малиша Антонијевић, председница Скупштине општине Мало Црниће госпођа Горанка Стевић, читав организациони одбор, Уметнички савет као и непосредни реализатори Центар за културу Мало Црниће са вршиоцем дужности директора Центра за културу господином Николом Томићем и Уметничким руководиоцем Бебицом Миловановић.

Посебан допоринос 49. ФЕДРАСУ дали су и бројни дародавци награда.

Жири фестивала у саставу: Цисана Морусидзе Чоловић, редитељка из Београда,

Слободан Боба Степић, драмски уметник из Пожаревца и Владимир Рис, професор књижевности из Новог Сада.

Руководио се у свом раду високим критеријумима узимајући у обзир резултате и постигнућа минулих 49. ФЕДРАСА.

Пре саопштења дирекних одлука жирија желимо да кажемо.

Идући у сусрет 50. јубиларном Фестивалу надамо се да је ваша и наша заједничка жеља да се подигне ниво Фестивала јер је 50. година људска зрелост која обавезује на уметнички квалитет и креативност.

Добронамерна сугестија свим ансамблима који играју на ФЕДРАС, не умањујући значај и улогу редитеља, водити рачуна о чињеници да је позоришни аматеризам коликативни чин и да нико не треба да има апсолутну доминацију.

Жири иначе похваљује пратећи програм ФЕДРАСА: Промоцију часописа „СТИГ“, „ОМАЗ“ „Момчилу Ђири Животићу и дечију представу „Кирија“, Слободана Бобе Степића.

Жири је одгледао шест представа у званичној конкуренцији:

1. „Ах забога, стишајте се мистер Дринк“, Владимира Предића
2. „Чија смо ми деца“ Душана Радојчића
3. „Све о женама „ Мира Гаврана
4. „Клинч“ Алексеја Слаповског
5. „Појава постаје масовна,“ Војислава Савића
6. „Топ од Трешње“ Ивана Панића

И донео следеће одлуке једногласно.

Похвале:

1. Јелени Стојадиновић, у представи „Ах забога стишајте се мистер Дринк“
2. Ивана Давидовић, из представе „Чија смо ми деца“
3. Дијана Влаиновић и Ивана Гашић Грбић из представе све о женама.

Награда **за сценографију и костим** представи „Све о женама“, аутора Мира Гаврана, у режији Александера Бака.

Награда **за женску епизодну улогу**, додељује се Анастасија Глумац из представе „Клинч“, Алексеја Слаповског, за улогу мајке.

Награда **за мушку епизодну улогу** додељује се Александру Милеуснићу, из представе „Топ од Трешње“, аутора Ивана Панића, за улогу ђеда солунца.

Награда **за главну мушку улогу**, додељује се глумцу Марку Богдановићу, за улогу Бринка.

Награда **за главну женску улогу** Бојана Урошевић, из представе „Све о женама“, аутора Мира Гаврана.

Награда **за најбољу режију**, додељује се Александеру Баку, за представу „Све о женама“.

Трећа награда за представу у целини додељује се представи „Топ од трешње“, аутора Ивана Панића, у режији Владана Цветковића.

Друга награда за представу у целини, „Ах забога стишајте се мистер Дринк“, аутора Владимира Предића, у режији Драгана Николића Јордана.

Прва награда за представу у целини додељује се представи „Све о женама“, аутора Мира Гаврана у режији Александера Бака.

Испраћајући овај 49. ФЕДРАС, желимо свима, и домаћину и гостима, да успешно преброде све тешкоће и остваре своје најамбициозније пројекте. Жири изражава велику захвалност домаћину за изванредну организацију и доследну примену свих мера у вези вируса КОВИД 19.

Говор Николе Томића,

директора Центра за културу општине Мало Црниће на затварању 49. ФЕДРАС-а

Поштована публико, драги гости, велика је част и задовољство бити на челу установе која је организатор највеће манифестације на подручју наше општине. Желим да се захвалим у своје лично име а и у име својих сарадника стручном жирију, жирију публике, нашим дародавцима награда који су ове године као и много пута показали разумевање па чак и сами понудили помоћ. Велику захвалност у име свих љубитеља позоришне уметности дугујемо општинском руководству на челу са председником општине господином Малишом Антонијевићем који је у овим условима подржао организацију, овако велике манифестације. Оно за чим жалимо ове године је то што смо морали да поштујемо мере ограничења броја људи у позоришној сали, и што смо вечерас као и свих претходних вечери великом броју публике ускратили могућност да ужива у сјајним представама. Стручном анализом бавио се наш Жири, али оно што нас охрабрује и мотивише је велики број младих људи, како аматера на сцени тако и у публици. Право је задовољство чути вишегласни смех публике за време представе, видети задовољна лица након представе, а тако и верујем да је свима драго што смо поред свих устаљених проблема, личних мука, а ове године и глобалне неприлике, успели макар мало да се насмејемо и заборавимо на све лоше што нас окружује. На одговорност нас обавезује чињеница да је ФЕДРАС велика манифестација која има традицију, за годину дана тачно пола века. Стиче се утисак да манифестација као и човек, годинама сазрева, али може се и закључити да манифестацију не чине само године, као и човека, већ заправо и оно шта је. Слушајући приче људи старијих од себе, који су уз ФЕДРАС дуги низ година, упознајемо дугу, романтичну, и перелепу историју ове манифестације коју чине хиљаде аматера, носиоца позоришне уметности, али и професионалаца који су крочили на даске ове сцене. Ове године, због ситуације у којој се налазимо са епидемијом и ограничених могућности организовања, потрудили смо се да ФЕДРАС ипак живи, можда не пуним плућима, али свакако велико је задовољство видети испуњен капацитет сале у овим условима. Морам да закључим да смо сви ми, организатори, глумци, редитљи, и ви поштована публико, учинили велико дело, подржали смо аматеризам у сигурно најтежим данима од када је неко усмерио своју љубав као аматера и пренео на сцену. Та љубав је ненаплатива али и јединствена јер су аматери управо носиоци културе и њених делатноси у великом скупу свих уметника наше земље. Поносно можемо да кажемо да је ФЕДРАС темељ и стуб аматеризма у позоршиној уметности. Како је ФЕДРАС сазревао, тако је постајао и узор, смер, и изазов многим младим људима који су се остварили у овој уметности као аматери али и као професионалци. Проефесионализам је поље чију границу у виду једне танке нити, прелете таленти на крилима аматеризма летећи од улоге до улоге, од сцене до сцене. Једна од тих сцена можемо сигурно да кажемо је и ова федрасова. Цитираћу нашег великог уметника Данила Бату Стојковића „једном кад остариш, зажалићеш за две ствари. За оним што си погрешно и за оним што си пропустио. Мање ће болети где си погрешно него шта си пропустио“. Па тако и сви ми, не смемо да пропустимо прилику да учинимо да ФЕДРАС буде синоним за позоришну уметност, морамо да се потрудимо да реч ФЕДРАС лансирамо у вечност, градећи пут фестивала на коме ће сви знати за мало, Мало Црниће а велики ФЕДРАС.

